

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Superbia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

Facta pro defunctis ab existente in mortali profunt existentibus in Purgatorio. Nou. cap. 26. num. 7.

SUPERBIA, est vitium inclinans ad appetitum inordinatum propria excellentia, quatenus est talis; siue sit merita modo immerito, vel omnino immerita, non est necesse quòd appetatur ad superandum alium. cap. 23. num. 5. & est hæc habitus ibid.

Superbiæ actualis est preponere sua naturalia bona minoribus naturæ bonis alterius, aut sua bona naturæ, bonis gratiæ alterius, etiam si fiat sine contemptu expresso Dei, vel legis eius. nu. 5. & 6. §. nec obstat.

Superbiæ species quatuor sunt. I. Putare habere à semetipso bona naturæ, fortunæ, & gratiæ, accepta à Deo. II. Agnoscere hæc sibi data à Deo sed non sine suorum bonorum operum iustitiâ, & merito. III. Arrogare sibi quæcumque bona quæ non habet. IV. Contemnere alios inordinate, aut velle vt sibi submittantur, quamuis eum precedant. cap. 27. num. 7.

Ad superbiam non requiritur actualis contemptus subiiciendi se Deo, & eius legi. num. 5. 6.

Peccat mort. appetens propriam excellentiam cum actuali cōtempnu diuinæ subiectionis Dei, & legis eius. Et qui appetit
mor

inordinatam excellentiam cum notabili irreuerentia Dei, vel proximi damno. num. 8.

SUPERSTITIO.

EST maximum omnium peccatorum, quæ fiunt contra virtutes morales. Eius species sunt quatuor. Quas vide tit. Religio. lit. D.

De eo qui vititur superstitione Iudaica, aut adorat solem. vide tit. Idololatria, & Infidelitas.

Peccat mort. credens procedere aliquem effectum ex vi verborum magorum, & incantatorum. cap. I r. num. 39. Et qui applicat aliquid ad sanandum, quod non habet talem virtutem. Et qui percontatur Gittanum seu Ægyptium Cingarum de sua fortuna. nu. 32. Sed hoc vltimum tantum est veniale communiter. 31.

De poculo amatorio, vide Luxuria: De creditis per somnia, de nominibus deferendis. vide Inuocatio demonum, Idololatria.

Qui ponit certam spem in deferendis nominibus, peccat mort. num. 34. Quæ nomina, vt sint licita, debent habere quatuor.

I. Quod sint cognita & sancta. II. Vt habeant characteres cognitos, & sanctos.

III. Quod contineant verum, religiosum & piū, & nil ad demones. IV. Quod nulla